

UZASADNIENIE

W dniu 28 lutego 2019 r. W. A. złożyła do Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) K. wnioski o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec radcy prawnego Ł. P. zarzucając radcy prawnemu postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki i godnością zawodu sprowadzające się do naruszenia zasad wolności słowa i pisma, przekroczenie granic określonych przepisami prawa i rzeczowa potrzeba, w tym stosowanie gróźb, wszczynania postępowań karnych, świadome podawanie informacji nieprawdziwych, brak zachowania umiaru i taktu w pismach procesowych, okazywanie negatywnego stosunku do skarżącej, podejmowanie działań podważających zaufanie do zawodu radcy prawnego, brak poszanowania dla obowiązującego prawa, rażąco brak okazywania szacunku, "szkalowanie dobrego imienia i godności" skarżącej, brak zachowania poufności dokumentów osobistych skarżącej pozyskanych bez jej wiedzy i zgody tj. naruszenie przepisów art. 30, art. 47, art. 49 oraz art. 51 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 23 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 7 ust. 2, art. 9, art. 11, art. 12 ust. 1 i ust. 3, art. 15, art. 16, art. 25, art. 32 pkt 1 i art. 38 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Skarżąca wskazała także na możliwość popełnienia przestępstw wynikających z art. 18 § 3 k.k. i art. 235 k.k., art. 190a § 1 k.k., art. 266 § 1 i § 2 k.k. oraz art. 267 § 2 k.k., art. 231 § 1 k.k. Ponadto, W. A. wniosła "o pociągnięcie Obwinionego do odpowiedzialności karnej poprzez wyrażenie zgody na rozpatrzenie jego zachowań wskazujących na naruszenie przepisów prawa karnego w toczącym się śledztwie o czyn z art. 190a § 1 k.k., art. 231 § 1 k.k. oraz art. 266 § 1 i § 2 k.k. dokonanych przez Klienta Obwinionego oraz inne osoby, których czyny są ściśle związane z czynami sprawcy - Klienta Obwinionego.". Do zawiadomienia skarżąca dołączyła liczną dokumentację w postaci kopii oświadczeń, zawiadomień o podejrzeniu popełniania przestępstw oraz innych pism, w tym procesowych, których treść miałyby wskazywać na popełnienie przez radcę prawnego Ł. P. przewinienia dyscyplinarnego.

Pismem z dnia 14 marca 2019 r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...)K. przekazał ww. sprawę do prowadzenia Rzecznikowi Dyscyplinarnemu Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. według właściwości.

Postanowieniem z dnia 3 czerwca 2019 r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. odmówiła wszczęcia dochodzenia (sygn. akt: RD 52/19) w sprawie zachowania radcy prawnego Ł. P. wpisanego na listę radców prawnych prowadzoną przez Radę Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. pod numerem (...) - (...), dotyczących W. A., w których ww. radca prawny występował jako pełnomocnik jednostki wojskowej (...) (...) K.. Za podstawę odmowy wszczęcia dochodzenia Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. przyjęła art. 305 § 1 k.p.k., art. 17 § 1 pkt 1 i 6 k.p.k. w związku z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych.

Na powyższe postanowienie w dniu 25 czerwca 2019 r. (data pisma 21 czerwca 2019 r.) W. A. założyła zażalenie wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości "oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia.". W. A. zarzuciła naruszenie wielu przepisów:

- 1) art. 11 ust. 1 ustawy o radcach prawnych poprzez uznanie sprzecznie z faktami i dowodami, że radca prawni Ł. P. korzystał z wolności słowa w granicach określonych przepisami prawa i rzeczową potrzebą,
- 2) art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych poprzez jego nie zastosowanie,
- 3) art. 18 § 3 k.k. oraz art. 235 k.k. poprzez jego nie zastosowanie,
- 4) art. 190a § 1 k.k., art. 266 § 1 i § 2 k.k. oraz art. 267 § 2 k.k., art. 231 § 1 k.k.,
- 5) art. 32 pkt 1 i art. 38, art. 7 ust. 2, art. 11, art. 12 ust. 1 i art. 25, art. 9, art. 15 i art. 16 oraz art. 12 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

6) art. 8 ust. 1 i 4 ustawy o radcach prawnych w związku z § 22 i § 23 decyzji 233/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 15 lipca 2016 r. w sprawie organizacji (...) oraz wytyczne Departamentu Prawnego Ministerstwa Obrony Narodowej z dnia 3 listopada 2014 r., nr (...),

7) art. 7 k.p.k. oraz art. 9 k.p.k. poprzez brak dokonania przez Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. jakichkolwiek czynności zmierzających do wyjaśnienia istoty sprawy,

8) art. 67⁷ ust. 2 ustawy o radcach prawnych poprzez "szczątkowe dokonanie ustaleń faktycznych",

9) art. 92 k.p.k.,

10) art. 70 ust. 1 ustawy o radcach prawnych,

11) art. 304 § 2 k.p.k..

Poza powyższym W. A. zarzuciła szereg przypadków błędnego ustalenia stanu faktycznego.

Na posiedzeniu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) W. w dniu 17 lipca 2019 r. skarżąca podtrzymała zażalenie. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. wniosła o utrzymanie w mocy postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Mając na uwadze powyższe, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny podziela w całości stanowisko Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. i z tego powodu uznaje, że zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że zgodnie z dyspozycją art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, radcowie prawni podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych. Zasady etyki radcy prawnego zostały określone w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. Natomiast do postępowania dyscyplinarnego zgodnie z art. art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych w sprawach nieuregulowanych w tejże ustawie stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu postępowania karnego.

Skarżąca w treści skargi, jak również zażalenia głównie skoncentrowała się na zarzutach wobec radcy prawnego Ł. P. dotyczących przekroczenia wolności słowa w pisemnych stanowiskach formułowanych w imieniu pracodawcy radcy prawnego. Skarżąca twierdzi, że zwroty używane przez radcę prawnego Ł. P. naruszyły jej dobra osobiste i godność, tym samym radca prawny Ł. P. korzystając z wolności słowa i pisma przekroczył granicę wypowiedzi określoną w art. 11 ust. 1 ustawy o radcach prawnych. Zgodnie z regułami wykonywania zawodu, radca prawny korzysta przy wykonywaniu czynności zawodowych z wolności słowa i pisma w granicach wyznaczonych przez przepisy prawa i rzeczową potrzebę. Przesłanki przekroczenia granic rzeczowej potrzeby nie można oceniać w sposób abstrakcyjny, bez odniesienia do konkretnej sprawy. Ocena zaś tej przesłanki jest konieczna, bowiem tylko w wypadku przekroczenia granic rzeczowej potrzeby, określona wypowiedź sformułowana w piśmie sporządzonym przez radcę prawnego w imieniu swojego klienta, czy też pracodawcy może stanowić przedmiot oceny naruszenia zasad wykonywania zawodu radcy prawnego. Niewątpliwie do przekroczenia rzeczowej potrzeby należy zaliczyć używanie przez radcę prawnego w pismach procesowych wulgaryzmów oraz argumentów ad personam, a w szczególności zwroty podważające kompetencje intelektualne lub moralne organu do rozstrzygnięcia sprawy. W świetle powyższego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie dopatrywał się w zachowaniu radcy prawnego Ł. P. naruszenia zasad wykonywania zawodu. W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego wypowiedzi radcy prawnego Ł. P. działającego w imieniu swojego pracodawcy były podyktowane rzeczową potrzebą wynikającą ze stanu powierzonej mu sprawy, było to zachowanie związane z wykonywaniem zawodu radcy prawnego, które w danych okolicznościach były konieczne i niezbędne dla skutecznego chronienia powierzonego radcy prawnemu interesu pracodawcy. Należy również stwierdzić, że radca prawny Ł. P.

realizując obowiązki ciążące na nim jako pełnomocniku procesowym nie wyrażał swoich subiektywnych odczuć czy przekonań, lecz prawidłowo poddała ocenie materiał dowodowy dostępny w sprawach, w których występował jako pełnomocnik procesowy swojego pracodawcy.

Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. odmawiając wszczęcia dochodzenia wyjaśniła również dlaczego uznała zachowania radcy prawnego Ł. P. za nienaruszające zasady wykonywania zawodu radcy prawnego. Z tych samych powodów Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał stanowisko Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. za w pełni zasadne i nie dopatrył się błędów w ocenie stanu faktycznego sprawy.

Z tych wszystkich względów - postanowiono jak wyżej.

O kosztach postępowania w przedmiotowej sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekł na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych.

Niniejsze postanowienie jest prawomocne, nie przysługuje od niego środek zaskarżenia.